DAVID WHEATLEY*

Az antarktiszi költőiskola

(THE ANTARCTIC POETRY SCHOOL)

Történetileg az antarktiszi
iskolának legkisebb

problémája, hogy egyetlen
írója sem volt még.

Névjegyszerű hűvös modora vajon
mai klímaviszonyaink közt fenntartható?

Úgy sejtem, nem, bár
óantarktiszi nyelven

a „lángoló buzgalom" szava „vékony jég,
vigyázz" és „loccs, hahaha".

Legtöbb hagyományos versforma
kipróbálni túl bonyolult.

Gyakran osztanak díjakat
de a díjazottat ritkán értesítik.

Tartósan nő a jobban sztárolt Dél-
Georgiai Iskolával szembeni ellenérzés.

Az éves költészeti vásár forgalma, ez alá-
húzandó, soha százaléknyit sem esik.

---

* David Wheatley, a kortárs ír költészet ígéretes hangja, Dublinban született 1970-ben. Négy verseskötete jelent meg: *Thirst* (1997, Rooney Prize for Irish Literature), *Misery Hill* (2000), *Mocker* (2006) és *A Nest on the Waves* (2010). Justin Quinn-nel együtt alapító főszerkesztője a *Metre* c. költészeti magazinnak. 2008-ban elnyerte a Vincent Buckley díjat, verseit beválogatták a *The New Penguin Book of Irish Verse* antológiába. Az észak-angliai Hull egyetemén tanít. Az itt közölt versek az *A Nest on the Waves* („Fészek a hullámokon", 2010) c. kötetben jelentek meg.

Pingvineket ritkán említenek,
nyilván közhelyességük okán

bár az albatrosz, valahányszor felbukkan,
a pingvinek szimbóluma

ahogy az elefántfóka
az albatrosz szimbóluma.

A helyi hangsúly
nagy tiszteletnek örvend

azzal a feltétellel, hogy
senki se üsse meg.

Újabb öngyilkos
gleccser

vág bele ámulatos
loccsanással.

Ezt a betűképet
kérhetném fehérben?

A számtalan helyi
dialektus közt

akad egy szó a hóra,
ez a szó: „hó”.

Szemafor

(SEMAPHORE)

Palackban, égőben egy hajó.
Szerelmem, a világítótoronyőr
körkörös ágyban alszik, lábujjai

fejéig érnek majdnem s én, a felesége
a parton táncolok, két kezemben két zászló.
Ő kinéz rám a vihar belsejéből

s tudja a kódot. Piros, sárga,
piros: megvan a fogkeféd,
kirepültek a fecskék. A fény

szeszélyes, akár egy mindenható isten –
villog, sötétít, izofázis –
de ő papírsárkánnyal is fog halat

s vörös csókacsőrt kötöget
pulóveremre. A legnagyobb hullámverés
idején a mentés lehetetlen:

hol terem fény figyelmeztetni
a fényben élőt, aki a tenger
nyelve alatt lakik? Mikor látták,

hogy Flannan lámpája nem ég s senki sem
köszönti őket, a felderítő csoport
tudta, hogy a szigeten nem maradt

ember, vad árvonala immár
levegőben lóg, fogalom.
Magával ragad engem is,

ki nem utaztam még soha.
De ő az, aki hozzám
hullámcsörlőin visszatér mihelyt

a kirakós játék kész, ide
ahol nem létezik húskonzerv
s ágyunkig nem ér pióca-permet.

Glencolumbkille-ben

(IN GLENCOLUMBKILLE)

Is fada ó bhaile a laghraíonn an pilibín.

Fészkétől távol énekel a bíbic.
Bárhová vezet, tévútra vezet
s bárhol keresd is, máshol keresd
túl a távvezeték hegedűhúrjain

hol énekesrigó izeg s csóka időz
de bíbic sosem, mert ő őrködik
ujjrenden messze túl, ahonnan felszáll
partitúra, hangjegyek s minden dallam.

Ének hiánya áldottabb sosem volt,
mint annak fülében, aki kutatva
vár, hogy fellelje: nem csupán saját,
de mindenek csendje itt egy bíbic fészke.

Teasütemény

(TRISKETS)

A Jött és Ment Birodalom cégére alatt
a Krémszín Macskához címzett cégér alatt
jó a kiszolgálás. Van idő
a pincér kényelmes rundjai között

valutát cserélni, oda-vissza.
Az Önkéntes Futurista Biciklisbrigád.
Caporetto. *M'illumino d'immenso*.
Régvolt osztrák emlékműszobrok

visszaállítva itt, most, de milyen zászló alatt?
A háború vége nem mindig vereség,
de a szépművészet rangjára emelt obskúrus.

Újabb birodalom mehetne, jöhetne,
s kávéházunk söre maradna ugyanilyen langyos.

(Trieszt)

***

Ó Szlovéniám, fanatikusan nyájas
s felfedezetlen! Birodalmi kesztyűtartó,
jutányos fürdőruhák és sajt országa
s a legszeretnivalóbb nevű főváros.

Dombjaid elképzeltem törpe medvékkel teli.
A szőlőskertek közt sétámon játék-
skorpiót láttam, feje fölött a levegőbe szúrt
kihívva téged s hadad tudatlan bakancstalpait

s diadalnak vette a legközelebbi
behátrálásra alkalmas lyukat a kőfalon.
A harangok óránként kondultak

a Magnós Boldogasszonyt dicsőítve.
Nem volt harangszó. Nem voltak harangok.

Vendégmunkások

(MIGRANT WORKERS)

Néhány tucat, megvan száz is talán,
deres bakancsok, de pár felsőtest csupasz.
Egyetlen zöld hajtást se hagynak kárba veszni:
vendégmunkások, kallódók, rokonok

keleti városokból jöttek hajladozni
a föld felett ezen a szemcsés lincolni hajnalon,
majd leheverni útszélen, ha a meló lejárt,
abbahagyni, mikor a brigádfőnök mondja.

Ennek itt mesteri diplomája van,
amannak egy barátnője Brnóban és
egy másik Grimsbyben. Egy harmadikat
csetepatéban legjobb barátja öl meg.

Néhányan sose tudják meg, hogy is hívják
angolul azt, amit sáncparton szedegetnek
élvezetből, unalomból, szorongásból,
vadrózsát, margarétát, pipacsot.

Jövő nyáron is itt lesznek vagy tovább-
állnak, ahogy szeszélyük piaca diktálja.
Gyerekeiknek, kikkel találkozniuk kell még,
az itt/ott neve: otthon ezen/azon a nyelven.

MIHÁLYCSA ERIKA fordításai